

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως τῆς πίστεως θήραμα, καὶ Μαρτύρων γεώργιον, Ἀθλητὰ Θεόκλητε εὐφημοῦμέν σε· σὺ γὰρ τῆς θείας χρηστότητος εὐθέτως γευσάμενος, στρατιώτης ἀρραγῆς, τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας. Ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς τελοῦντας ἐτησίως, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ως ἑώρακας ἔνδοξε, εὐσεβείας τὴν δύναμιν, τοῖς τοῦ Λόγου Μάρτυσι θριαμβεύουσιν, τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν, λαμπρῶς ἐθριάμβευσας, ἐν ἰσχυρῇ θεϊκῇ, καὶ τὴν θείαν ἀλλοίωσιν, ὡς ὑπέρλαμπρον, βεβαμμένην αἱμάτων ταῖς ῥανίσι, στολισάμενος πορφύραν, Χριστῷ παρέστης Θεόκλητε.

Ωσπερ βότρυν οὐράνιον, γεωργία τοῦ Πνεύματος, ὁ πικρῶς διώκτης σε ἀπετρύγησε, τῆς θεϊκῆς ἀγαθότητος, τὸν οἶνον τὸν πέπειρον, γεωργοῦντα δαψιλῶς, καὶ πται-

σμάτων τὴν ἄφεσιν πρυτανεύοντα, ταῖς ἀλήκταις σου Μάρτυς ἱκεσίαις, πρὸς Χριστὸν τὸν στεφοδότην, τοῖς σέ τιμῶσι Θεόκλητε.

Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οἰ φωτισθεῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, ὅτε τὴν σωτήριον, χάριν ἠγνόησας, γνώφῳ τῆς πλάνης κρατούμενος, καὶ ἐκπειράζειν, δι' ἀγνωσίαν τὸν Λόγον ἔσπευδες, τότε τὸ πολύτιμον εὔρες συνάλλαγμα, διὰ φαρμάκων τὸν ἥδιστον, γλυκασμὸν ὄντως, τῆς εὐσεβείας ἀνταλλαξάμενος· οὐπὲρ τῇ γεύσει τὴν κατάπικρον, ἁμαρτίας ἐμέσας Θεόκλητε, ὑπὲρ μέλι γλυκάζον, κατευφραίνεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰν τῇ κλήσει τὴν πρᾶξιν ὑπεμφαίνων, ὅτε πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ ἀναβλύζοντος, διὰ Σταυροῦ δόξαν ἄρρητον, σοφῶς ἐκλήθης, δι' Ἀθλοφόρων μυσταγωγούμενος, τότε τὴν ζωήρρυτον φλόγα εἰσδέδεξαι, ὑφ' ἧς ἐνθέως πυρούμενος, τὴν τῆς μαγείας, μάταιον ὕλην πυρὶ παρέδωκας, καὶ υἱὸς ὦφθης θείῳ Πνεύματι, τοῦ ἐκ σκότους πρὸς φῶς σὲ καλέσαντος. Ὅν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ τῶν Μαρτύρων τοῖς ἄθλοις κοινωνήσας, ὅτε τὴν ὀκτάρημον, τούτων συνέλευσιν, ὧν Φωτεινὴ ἡ ἀήττητος, πρότυπον ὦφθη, τῇ ἀλλοιώσει σου χαρᾶς ἔπλησας, τότε καὶ προήρπασας νίκης τὸν στέφανον, ξίφει τμηθεὶς τὸν αὐχένα σου, πρὸ τούτων Μάρτυς, καὶ διακόψας ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας· καὶ νῦν σὺν τούτοις ἀγαλλόμενος, ἐν σκηναῖς αἰδίοις Θεόκλητε, σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ε'θαυμαστώθη Χριστέ, τὸ κράτος τῆς χάριτός σου, ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀθληταῖς· ὅτι ὡς ἰκέτην γνήσιον, τὸν τέως πολέμιον, θαυμαστῶς σοι παρέστησεν· ὁ γὰρ φερωνύμως Θεόκλητος, ὁ τοὺς ἀμφὶ Φωτεινὴν χειρώσασθαι βουλευσάμενος, τῆς θείας βουλῆς σου, δι' ἐνεργείας ἀρρήτου, τὸν ὄρον ἐμύθη· σέ γὰρ τὸν δρασσόμενον τοὺς σοφούς, ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, Θεὸν ἀληθῆ ἐγνώρισε, καὶ τοῖς μὴ εἰδόσι σέ ἐκήρυξεν. Ἀλλ' ὁ τὸν Ἀθλητὴν σου στεφανώσας, καὶ παρὰ σοι δοξάσας, παράσχου καὶ ἡμῖν, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τις μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.*

*Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ', 9-14).*

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρ-

τὸς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός; καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλᾷ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15-23, στ', 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο

λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
 κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει
 αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πα-
 νοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσκει τὴν κτίσιν εἰς
 ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ πε-
 ριθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπίδα
 ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς
 ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς πα-
 ράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ
 ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται,
 καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι.
 Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συ-
 γκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυ-
 νάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσκει
 πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρό-
 νους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθε-
 τε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλῆ-
 θους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ
 Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, εὐφροσύνην αἰδίων, Ἀθλοφόρε Θε-
 ὀκλήτε· σὺ γὰρ τοῦ θείου προορισμοῦ, τῇ διὰ τῆς ἀρι-
 δήλως τελεσθείσης δυνάμεως, οὐκ ἐκώφευσας φωνῇ,
 ἀλλὰ τῆς οὐρανίου κλήσεως, τὸ βραβεῖον ἔσπευσας λα-
 βεῖν· εἰς ἱαμα γὰρ ὤφθη σοι, ὡς δρόσος οὐράνιος, ἡ τοῦ
 ἰοῦ τοῖς Μάρτυσι πόσις· ὅθεν τοῦ ἀλλομένου ὕδατος, ὡς
 ἔλαφος διψῶσα τρυφήσας, μεγαλοφώνως κράζεις. Μέγας
 εἰ Κύριε, ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σου, καὶ τίς ὁμοιωθήσεται
 σοι, ἐν τοῖς κατὰ χάριν υἱοῖς σου; δι' ὧν καὶ γώ, τῆς παρὰ
 σοι υἱοθεσίας τυχῶν, τῶν ἀνεξιχνιάστων κριμάτων σου,
 μεγαλύνω τὸ μέγεθος.

Ἦχος β'.

Μαρτυρικῆς πεπειραμένος πίστεως, δικαιοσύνης τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, παμμάκαρ Θεόκλητε· ὡς πίων γὰρ γῆ καὶ ἀγαθή, τὸν οὐράνιον σπóρον δεξάμενος, θεογνωσίαν ἐκαρποφόρησας, ἀνακαινισθεὶς τῷ Πνεύματι· ὅθεν ὡς φοῖνιξ ὑψίκομος, παρ' ὕδασιν ἀθλητικοῖς διευθυνήσας, πανευπρεπῶς ἐξήνθησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ σέ δοξάσαντος.

Ἦχος γ'.

Τὶς μὴ θαυμάσει, ἢ τίς μὴ ἐπαινέσει, τὴν πρὸς τὸ κρεῖττον σου ἀθρόαν ἀλλοίωσιν Ἀθλοφόρε Θεόκλητε; Σὺ γὰρ ἐν τῇ ἐκλάμψει τῶν ἔργων τοῦ Χριστοῦ, δι' ὧν Μάρτυρες ἠρίστευσαν, τῆς αἰδίου γνώσεως, προσελάβου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν ἀγνωσίαν ἀφέμενος. Μακάριος σὺ εἶ, ὅτι τῆς κατ' ἐπαγγελίαν δωρεᾶς, τὰς ἐνεργείας ἐθησαύρισας, στρατευθεὶς τῷ σέ καλέσαντι. Ἀλλὰ καὶ ἡμῶν μέμνησο, ἐν τῇ ἀπολαύσει δόξης τῆς κρείττονος.

Ἦχος δ'.

Ὡς θαυμαστή σου ἡ πρόνοια Σῶτερ! ὡς πλουσιόδωρος τῆς οἰκονομίας σου ἡ χάρις! Σὺ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς συναναστραφεῖς, τὰ διεστῶτα ἥνωσας, εἰρήνην τοῖς πᾶσιν εὐαγγελισάμενος· ἔνθεν τὸ κράτος τῆς πίστεώς σου, τοὺς πρῶην μὲν διώκτας, οἰκείους σοι θεράποντας ἀνέδειξε, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τῇ φύσει, ἀρραγεῖς ἐν ἄθλοις εἰργάσατο. Ἀλλ' ὡς ἐκ πάντων, μίαν ἀποτελέσας Ἐκκλησίαν, δώρησαι ἡμῖν, Θεοκλήτου λιταῖς τοῦ σοῦ Μάρτυρος, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Η· φερώνυμος κλησις σου, τὸ τελεσθὲν ἐν σοι μυστήριον, ἀριδῆλως ἐμφαίνει· σὺ γὰρ πρὸς γνῶσιν ἔνθεον, δι'

ἀθλητικῶν θαυμάτων, ἐκλήθης Θεόκλητε. Χριστὸς γάρ ἐν σοι διακύψας, τῆς οἰκείας ἀγαθότητος, ἐξεκάλυψε τὸ ἔλεος· ὅθεν ἐβόας χαίρων: Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, ὁ δωρούμενος πᾶσι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ καταλλήλως κληθεὶς, ὡς κεκλημένος πρὸς ἀείζωον μέθεξιν, καὶ θείαν υἰοθεσίαν, δι' ἐπιπνοίας Χριστοῦ, τῆς θριαμβευούσης ἐν τοῖς Μάρτυσι· τὸ τούτων γὰρ εὐτονον, διαλύσαι προθέμενος, δεσμῶν τῆς πλάνης, ὑπὲρ ἔννοιαν λέλυσαι, καὶ συνέδησας, σεαυτὸν θείῳ Πνεύματι· πίστις γὰρ ἡ οὐράνιος, ἡ κόσμον νικήσασα, δι' ἐναντίων τὴν νίκην, θεουργικῶς σοι ἐβράβευσε, Θεόκλητε μακαρ· διὰ τοῦτο τῶν Μαρτύρων ὥφθης ισότιμος.

*Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Υᾶδωρ τὸ διαυγὲς τῆς ζωῆς, ἀθανασίας τὸν χειμάρρουν τὸν αὔλον, ἐκ φρέατος ἀκενώτου, ἡ Σαμαρεῖτις πιστῶς, δαψιλείᾳ γνώμης ἀπαντλήσασα, τὸν ὄμβρον τῆς χάριτος, θαυμαστῶς σοι ἐπώμβρισεν, οἷα νεφέλη, λογικὴ καὶ θεόδροσος, ἀνθ' ἧς πόσεως, φαρμακείας Θεόκλητε· ὅθεν Μαρτύρων ἠνεγκας, τὴν δόξαν τὴν ἄρρηκτον, ὁμολογήσας ἐνθέως, τὸ ὑπὲρ πᾶν θεῖον ὄνομα. Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εΐφθης τοῦ ὀκταρίθμου χοροῦ, τῶν ἀστραψάντων ἀρι-
στείαις ἀθλήσεως, ἐκτύπωμα στερρὰ γνώμη, καὶ
ἐμφανὴς χαρακτήρ, καὶ λαμπρὸν θεόφρον φωταγώγημα·
τὴν ἄνωθεν χάριν γάρ, μυστικῶς ἐκφανθεῖσαν σοι, θεία
βουλήσει, δι' αὐτῶν ὡς θεόσδοτον, ἐθησαύρισας, μαργαρί-
την Θεόκλητε· ὅθεν καὶ κατετρύφησας, τῆς θείας ἐλλάμ-
ψεως, ὡς κοινωνὸς τοῦ θανάτου, τοῦ τὴν ζωὴν σοι βραβεύ-
σαντος. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Μαγικὴν βδελυξάμενος τερθρείαν, Τριαδικὴν ἐμνήθης
λαμπρότητα· τῶν Ἀθλητῶν ζηλώσας τὴν ἀνδρείαν,
μαρτυρικῶς ἐν Χριστῷ ἡνδραγάθησας· καὶ τὸ αἷμα σου δι'
αὐτὸν ἐκχέας, τῆς ἀφθαρσίας ἐπορίσω τὴν πηγὴν. Οὗτος ὁ
ἀγὼν σου Θεόκλητε, αὕτη ἡ πρὸς Θεόν σου προσφορά·
ἀνθ' ἧς τὸ πέρας τῆς ἐν ἀνθρώπῳ, πλουτήσας δωρεᾶς, μὴ
παύσῃ ἰλεούμενος ἡμῖν, τὸν μόνον εὖσπλαγχνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Μέγαν εὖρατο.

Οὔτε ἔλαμψεν Χριστὸς ἐν κόσμῳ καὶ κατέλυσε δαιμό-
νων πλάνην, ὡς τὸν Παῦλον ἀγαπήσας Σὲ εἰλκύσατο,
ἐκ μαγείας, Σαμαρείτιδος δεήσεσι, μαρτυρίου τε τοῖς

αἵμασιν ἡγίασε. Μάρτυς ἔνδοξε καὶ ἀθλητὰ Θεόκλητε,
τοῖς ἐκτελοῦσιν εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, παράσχου σαῖς
πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· ἕτερον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τὰς λαμπηδόνας, τρόπῳ κρείττονι,
εἰσδεδεγμένος, τῆς οὐρανίου ἡξίωσαι κλήσεως· σὺ γὰρ
ἐκ σκότους ἐκλάμπας Θεόκλητε, τῶν Ἀθλοφόρων ἐδρέψω
τὴν εὐκλειαν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν,
ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ
σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ
σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ
φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

